

عنوان مقاله:

مدلسازی روشهای مختلف حفاری در تونل های کم عمق (مطالعه موردی: خط ۲ و ۳ متروی اصفهان)

محل انتشار:

نهمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محسن نیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته عمران گرایش ژئوتکنیک

حسینعلی لازمی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافق

خلاصه مقاله:

روشهای حفاری زیرزمینی ایستگاههای مترو با توجه به عدم ایجاد تداخل در ترافیک و فضای سبز سطح معابر روگذر و عدم نیاز به جابجایی حداکثری تاسیسات شهری اخیراً در شهرهای پرترافیک کشور از جمله اصفهان مورد توجه ویژه قرار گرفته است. از انواع مرسوم این روشها مختص ایستگاههای مترو می توان به روش شمع و ریب بدون اتکا دال میانی بر خاک (با نصب استرات) و یا با اتکا دال میانی بر خاک (و بر روی شمع و بدون شمع) و همچنین روشهای جدید اتریشی با دیافراگم میانی یا گالری های طرفین اشاره نمود. در این پژوهش مدلسازی با نرم افزار DYPLAXIS برای دو نمونه از ایستگاه های مصوب دارای روش اجرای زیرزمینی خطوط ۲ و ۳ قطار شهری اصفهان (حکیم نظامی و کشاورز) از مناظر نشست سطح زمین، چرخش سطح زمین، تغییر شکل افقی سطح زمین، کرنش افقی سطح زمین، عرض گودی نشست، تغییر شکل سازه مورد ارزیابی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

حفاری زیرزمینی، شمع و ریب، روش جدید تونل زنی اتریشی، چرخش سطح زمین، تغییر شکل و کرنش افقی سطح زمین و سازه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1952477>

